

РЕШЕНИЕ

№ 2270

гр. София, 12.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в публично заседание на 29.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **591** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 ал.3 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ във вр.чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на "К.-П-92-П. Д.", представляван от П. Ж. Д. срещу **ЗАПОВЕД № Т-РД-15-33 от 30.12.2010г.** на ЗАМЕСТИК-МИНИСТЪР на И., ЕНЕРГЕТИКАТА и Т..

Въведени са твърдения за незаконосъобразност на атакувания административен акт, като издаден в нарушение на материалния и процесуален закон и неговата цел. Твърди се, че жалбоподателят не е уведомен за започналото административно производство, като не му е предоставена възможност да депозира своите възражения и искания. Излага се още, че извършените на 24.09.2010г. сделки са вписани в регистъра за покупките и вноса на отпадъци с черни и цветни метали. Счита, че нормата на §1 т.23 от ДР на ЗУО в ред.към бр.41/01.06.2010г. е неприложима, към издадените през 2007г. и 2008г. наказателни постановления. По същество се претендира от съда издаването на съдебно решение, с което обжалваната **ЗАПОВЕД № Т-РД-15-33 от 30.12.2010г.** да бъде отменена, ведно с произтичащите от закона правни последици.

Ответникът- ЗАМЕСТИК-МИНИСТЪР на И., ЕНЕРГЕТИКАТА и

Т., редовно призован за насрочените открити съдебни заседания не се представлява и не взема становище по основателността на подадената жалба.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител, който да даде заключение за основателността на подадената жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С оспорения в настоящото съдебно-административно производство индивидуален административен акт- **ЗАПОВЕД № Т-РД-15-33 от 30.12.2010г.**, издадена от ЗАМЕСТИК-МИНИСТЪР на И., ЕНЕРГЕТИКАТА И Т. на основание чл.59 ал.1 т.2 б. ”д” ЗУО е отнет ЛИЦЕНЗ № 640/23.05.2007г. за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, издаден на ”К.-П-92-П. Д.” , представляван от П. Ж Д. със седалище и адрес на управление: Г.Т., ул. “С.” №21.

По силата на Заповед №РД-16-801 от 15.09.2009г. на МИНИСТЪРА на И., ЕНЕРГЕТИКАТА и Т. ответника е бил упълномощен да издава заповеди за отнемане на лицензи за извършване на търговска дейност с черни и цветни метали.

На жалбоподателя ”К.-П-П. Д.”, представляван от Плавен Ж Д. е била издадена на 23.05.2007г. лицензия за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали № 640/23.05.2007г. със срок на действие- безсрочен, като под № 15 е вписана площадка в Г.Разград, кв.”Гарова промишлена зона”, УПИ XL-18 от кв.4 с площ от 3 000 кв.м.

От приетото по делото писмено доказателство- ПРОТОКОЛ №48 от 30.11.2010г. на Комисия, назначена със Заповед №РД-16-802/15.09.2009г. се установява, че е било направено предложение до Министъра на И., енергетиката и Т. или упълномощен от него Заместник –Министър да отнеме лиценз № 640/23.05.2007г. на ”К.-П-П. Д.” , поради това, че е допуснато нарушение по чл.59 ал.1 т.2 б ”д” ЗУО.

Административното производство е започнало въз основа на съставен на жалбоподателя АКТ за установяване на административно нарушение № 3/19.10.2010г., за това, че при проверка на 24.09.2010г. на площадка в Г. Разград, кв.”Гарова промишлена зона” е установено, че търговеца не е вписал в регистъра за покупки и вноса с ОЧЦМ извършените сделки с лицата М Х М и И. Х И, с което е допуснал нарушение на чл.60 ал.1 ЗУО. В административното производство са снети обясненията на тези две лица, които заявяват, че при предаването на

24.09.2010г.-12.20 ч. и 12.30ч. на 12 кг. и 120 кг. отпадъци не са им издадени документи и не им е поискан документ за самоличност. Приложено е и обяснението на Тодор Иванов Д., който работи на площадката, че на 29.09.2010г. не издал на лицата И. Х И и М Х М разписки за извършените от тях продажби, „защото е имало други клиенти, а количеството предадено от М М било само 12 кг, а И. Х му заявил, че ще носи още метали и цялото количество щял да напише на една покупно-разплащателна разписка”. Депозирано е на 18.10.2010г. и второ обяснение от Тодор Иванов Д., с което уведомява проверяващите органи, че към 13.30 часа е издал на И. Х И, а в 15.00 часа на М Х М покупно-разплащателни разписки и е вписал сделките в регистъра за покупки с ОЧЦМ.

По делото е прието, като писмено доказателство РЕГИСТЪР за покупки и вноса с ОЧЦМ от 24.09.2010г.- 13.00 часа, от който е видно, че в него не са вписани двете покупки.

На жалбоподателя са издадени наказателни постановления №ТНП-15/11.06.2007г, №ТНП-01/07.01.2008г., № ТНП-18/08.07.2008г., № ТНП-54/06.07.2010г., с които са му наложени имуществени санкции за допуснати от него нарушения по см.на чл.60 ал.1 ЗУО.

При така установената фактическа обстановка, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град** обосновава следните правни изводи:

Жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

От ответната страна в хода на съдебно-административното производство не бяха представени писмени доказателства на коя дата е връчен оспорения индивидуален административен акт- **ЗАПОВЕД №Т-РД-15-33 от 30.12.2010г.** на Заместник-Министъра на И., Енергетиката и Т. на ”К.-П-92-П. Д.”, представляван от П. Желев Д., поради което следва да се приеме, че жалба вх.№Т-26-К-01/17.01.2011г. , с която е сезиран съда е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл.59 ал.3 ЗУО във вр. чл.149 ал.1 АПК и трябва да бъде разгледа по същество относно нейната основателност.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен по материя, място и степен административен орган. На основание издадената Заповед № РД-16-801/15.09.2009 год., на Министъра на И., енергетиката и Т. е бил упълномощен Заместник - Министър И М да издава заповеди за отнемане на лицензи. Съгласно нормата на чл.59 ал.1 ЗУО издадения лиценз се отнема със заповед на министъра на И. и енергетиката, или на упълномощен от него заместник – министър. Делегирането на права е допустимо по силата на закона и е извършено валидно, като

административният акт е издаден от името и в правомощията на упълномощеното лице. Заместник-Министъра на И., енергетиката и Т. има правомощието да издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем.

Правното основание за издаване на атакувания индивидуален административен акт е нормата на чл. 59 ал.1 т.2 б "д" ЗУО постановяваща, че заповед за отнемане на лиценза за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали се издава, тогава когато системно се нарушават условията и редът за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали. Съгласно нормативната разпоредба на чл.60 ал.1 ЗУО *търговецът държи на разположение на всяка площадка, вписана в лиценза, регистър на покупките и вноса и регистър на продажбите и износа, както и нотариално заверено копие от лиценза. Лицензираният търговец е длъжен да вписва в съответния регистър точно и вярно всички обстоятелства непосредствено след извършване на сделката за получаване и/или експедиране на отпадъци от черни и цветни метали.* Законодателното решение визирано в тези правни норми е императивно, като при наличието на материално-правните предпоставки компетентния административен орган задължително издава заповед за отнемане на издадения лиценз. По смисъла на §1 т.23 от ДР на ЗУО „системно нарушение” е извършването на три или повече нарушения, за които на лицата са наложени административни наказания с влезли в сила наказателни постановления. Безспорно се установи от приетите по делото четири наказателни постановления, че на жалбоподателя са наложени 4 имуществени санкции за извършени от него един и същ вид нарушения по см. на чл.60 ал.1 ЗУО. Жалбоподателят не е представил на съда писмени доказателства, че тези наказателни постановления са обжалвани и същите евентуално са отменени, поради което съдът следва да приеме, че са влезли в законна сила.

В процесното спорно правоотношение е осъществен фактическият състав на чл.59 ал.1 т.2 б"д" ЗУО във вр.чл.60 ал.1 ЗУО, защото жалбоподателят "К.-П-92-П. Д." на 24.09.2010г. в 12.20ч. и в 12.30ч. на вписаната в Лиценция № 640/23.05.2007г. площадка, находяща се в Г.Разград, кв."Гарова промишлена зона" не е вписал в регистъра, непосредствено след извършването на покупките и вноса, извършените сделки с отпадъци от черни и цветни метали с лицата И. Х И и М Х М. Видно от приложения регистър към 13.00 часа тези обстоятелства не са отразени в него, като

задължение на лицензиращия търговец е да удостовери сключването на сделките, непосредствено след тяхното извършване. По-късното вписване на тези две сделки под №70 и №72 в 13.30ч. и в 15.00 ч. в регистъра, вкл. и издаването на две покупно-разплащателни разписки не може да санира допуснатото от търговеца нарушение по чл.60 ал.1 ЗУО. Този факт е безспорно установен в хода на образуваното административно-наказателно производство, приключило с издаването на АУАН № 30/19.10.2010г. с констативен протокол от 24.09.2010г. и депозираните на 24.09.2010г. писмени обяснения от М Х М, И. Х И и Т И Д.. Обективно това означава, че жалбоподателят "К.-П-92-П. Д.", представляван от П. Ж Д. не е изпълнил задължението си да вписва в регистъра на покупките и вноса на отпадъци от черни и цветни метали точно и вярно всички обстоятелства, свързани с извършваната от него търговска дейност, непосредствено след сключването на сделка за получаване на отпадъците. При безспорното наличие на това нарушение и по см. на чл.59 ал. 1 т. 2 б"д" от ЗУО във вр.§1 т.23 от ДР на ЗУО "К.-П-92-П. Д." е следвало да бъде санкциониран с отнемане на Лиценза № 640/23.05.2007г., което в случая е законосъобразно е направено с оспорения в процеса индивидуален административен акт.

Атакуваният административен акт е издаден в предвидената от закона форма, като е мотивиран съобразно чл. 59 от АПК - съдържа фактическите констатации и правни квалификации за допуснати нарушения при извършването на търговската дейност с отпадъци от черни и цветни метали .

При издаването на административния акт не са допуснати и съществени нарушения на административно-производствените правила. Заповедта е издадена на основание мотивирано предложение на междуведомствената комисия, взето с Протокол № 48 от 30.11.2010 г. на същата комисия. Тази комисия е назначена по надлежен ред от Министъра на И., енергетиката и Т. със Заповед №РД-16-802/15.09.2009г. При формиране на становището на комисията, послужило като основание за издаване на обжалваната заповед са преценени и обсъдени всички релевантни за спора факти и обстоятелства, които се доказват от писмените доказателства, съдържащи се в административната преписка.

По така изложените правни аргументи и при приложение на критериите по чл. 146 АПК във вр.чл.168 ал.1 АПК настоящата съдебна инстанция обоснова краен извод за законосъобразност на **ЗАПОВЕД № Т-РД-15-33 от 30.12.2010г.** на ЗАМЕСТИК-МИНИСТЪР на И., ЕНЕРГЕТИКАТА и Т., тъй като същата е издадена от компетентен административен орган, при правилно приложение на материалния закон- чл.59 ал.1 т.2 б "д" ЗУО и

чл.60 ал.1 ЗУО и не са били допуснати нарушения на административно производствените правила и целта, която преследва закона. Жалбата се явява недоказана по своето основание и подлежи на отхвърляне.

Така мотивиран, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II АО, 22 състав** на основание чл.172 ал. 2 АПК във вр.чл.59 ал.3 ЗУО

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "К.-П-92-П. Д.", представляван от П. Ж Д. ЕГН * със седалище и адрес на управление: Г.Т., ул."С." №21 и със съдебен адрес: Г.С, ул."Х Б" №2, офис №2, А.И. А. срещу **ЗАПОВЕД № Т-РД-15-33 от 30.12.2010г.** на ЗАМЕСТИК-МИНИСТЪР на И., ЕНЕРГЕТИКАТА и Т., като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: